

[Ebba Strange]

men da jeg nu har forstået, at vi ikke er enige om det med de faglige uddannelser alligevel – selv om jeg var ved at tro, vi var det – så havde vi nok ikke stemt for den.

Med hensyn til ministerens – nej, undskyld, hr. Nørgaard Sørensens dagsordensforslag, der tager undervisningsministerens redegørelse til efterretning, vil vi undlade at stemme, og jeg skal forklare hvorfor. Der er mange af de intentioner, der ligger i undervisningsministerens redegørelse, som tiltaler os i socialistisk folkeparti, og jeg håber, det er lykkedes mig at få det sagt i de to runder, vi har haft. Der er imidlertid nogle mangler. Jeg mener, der mangler en præcis målsætning, at alle unge i dette land skal have ret til en uddannelse efter den afsluttede folkeskoleuddannelse. Jeg mener, der mangler noget om økonomisk sikring, for mange går jo ud fra folkeskolen for at blive forsørget, enten ved at få et job eller ved at hæve understøttelse, fordi de ikke har råd til at fortsætte deres uddannelse. Endelig mangler der noget meget præcist om samordning og koordinering i ministerens redegørelse. Men vi ser med forventning frem til, hvad der måtte komme af forslag efter sommerferien.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Undervisningsministeren efterlyser konkrete forslag fra ordførerne. Dertil vil jeg bemærke, at der i kommunisternes dagsordensforslag er serveret det mest konkrete forslag, man kan ønske sig, og det er faktisk i overensstemmelse med dele af ministerens egen redegørelse. Hvad mener ministeren om det? Er det trods alt for vidtgående for socialdemokratiet, og mener ministeren, at man fremfor at tage fat på at løse dette helt konkrete spørgsmål omkring EFG-eleverne hellere må udskyde det og løse mange problemer på én gang til efteråret? Vi mener ikke, at vi kan stemme for socialdemokratiets dagsordensforslag. Vi vil undlade at stemme og betragter det stadig som en afværgedagsorden.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal først sige lidt om EFG. Når jeg siger, det er politisk, så kan man jo lægge i det, hvad man vil. Jeg tror ikke, de unge tænker så meget over, hvad der ligger i det, men jeg tror, at hvis man analyserer det lidt mere, så vil man se, at det er en udvikling,

som er ønsket af visse partier. Hvis man vil studere partiprogrammerne, vil man nok finde ud af, at denne EFG-uddannelse kunne være et brugbart middel til at fremme disse interesser.

Jeg har ikke noget imod EFG, det skal have lov til at eksistere, og man skal kunne vælge det. Det, jeg har noget imod, er, at man ikke vil give den anden mulighed – med forskellige begrundelser: det er for dyrt osv., osv. Jeg vil sige det rent ud: jeg mener, man er bange for mesterlæren, og derfor vil man have den væk, og så bruger man alle midler til det. Så kan man komme med alle de undskyldninger, man ellers vil, for det.

Jeg mener også, jeg har ret i, at man får en særlig slags erhvervsuddannelse, hvis det bliver til en ren værkstedsskole. Det kan måske være nødvendigt at tage et kursus, men jeg mener ikke, man kommer til at opleve en normal arbejdsituation ved disse værkstedsskoler, og derfor vil disse unge være anderledes stillet, den dag de skal ud. Det er dér, mit problem ligger. Derfor må vi være meget betænkelige ved det, man gør. Måske kan disse unge bruges på nogle store virksomheder, nogle store fabrikker, når de er færdige med deres uddannelse. Jeg har siddet og spekuleret på under hele debatten: hvad skal man så gøre, hvis de ikke har nogen muligheder for at få arbejde ved det, de nu har uddannet sig til?

Jeg mener, det er nødvendigt med en meget nøje planlægning. Som jeg også sagde i første runde, tror jeg, vi skal satse meget mere på mindre virksomheder og give dem så gode kår, at de har muligheder for at åbne for nogle flere lærepladser. Det kan til dels være praktikpladser, hvor nogle fag har en grunduddannelse på EFG. Jeg tror, vi satser forkert. Man kunne igen have lyst til at kigge lidt i partiprogrammer og se, om det er de store enheder, man satser på, og hvorfor man mener, at de store enheder er lykken. Det mener kristeligt folkeparti ikke, og det er derfor, vi vil arbejde for, at mesterlæren stadig får lov til at eksistere – gerne i en ændret form, det er ikke det, det drejer sig om. Jeg kan godt forstå de radikales synspunkt, at man måske kunne tage det bedste fra mesterlæren. Det er muligt, der kommer en eller anden udvikling dér, det ved vi ikke, men den skal have lov til at komme.